

कृष्णदास संस्कृत सीरीज

१६६

श्रीसदानन्दयतिविरचितः

वेदान्तसारः

श्रीनृसिंहसरस्वतीविरचितया सुबोधिन्या
श्रीरामतीर्थविरचितया विद्वन्मनोरञ्जन्या च सहितः

सम्पादक : टिप्पणीकारश्च
कर्णेल जी. ए. जेकब

चौखम्बा कृष्णदास अकादमी, वाराणसी

KRISHNADAS SANSKRIT SERIES

166

VEDĀNTASĀRA OF SADĀNANDA

Edited with the Commentaries of Nṛsimhasarasvatī
and Rāmatīrtha

Edited with Notes and Indices

By
Colonel G. A. Jacob

CHOWKHAMBA KRISHNADAS ACADEMY
VARANASI

वेदान्तसारः

सुबोधिनीसहितः ।

अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोचरम् ।

आत्मानमखिलाधारमाश्रयेऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥

कृष्णानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् ।

वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां नाम्ना सुबोधिनीम् ॥

इह खलु कश्चिन्महापुरुषो नित्याध्ययनविध्यधीतसकलवेदराशीनां चिन्मात्राश्रयतद्रूपाद्व्यानन्दविषयानाद्यनिर्वचनीयभावरूपाज्ञानविलसितानन्तभवानुष्ठितकाम्यनिषिद्धवर्जितनित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनाकर्मभिः सम्यक्प्रसन्नेश्वराणामिष्टिकाचूर्णादिसंघर्षितादर्शतलवदतिनिर्मलाशयानां नलिनीदलगतजलबिन्दुवद्धिरण्यगर्भादिस्तम्बपर्यन्तं जीवजातं स्वात्मवन्मृत्योरास्यान्तर्गतं क्षणभङ्गुरं तापत्रयाग्निसन्दह्यमानमनिशमात्मन्यनुपश्यतामतिविनेकिनामत एवैहिकस्रक्चन्दनादिविषयभोगेभ्य आमुष्मिकहैरण्यगर्भाद्यमृतभोगेभ्यश्च वान्ताशन इवातिनिर्विण्णमानसानां शमादिसाधनसम्पन्नानामापाततोऽधिगताखिलवेदार्थत्वाद्देहाद्यहङ्कारपर्यन्तं जडपदार्थतद्विलक्षणस्वप्रकाशस्वरूपे प्रत्यगात्मनि ब्रह्मानन्दत्वे संशयापन्नानां तज्जिज्ञासूनामल्पश्रवणेन मूलाज्ञाननिवृत्तिपरमानन्दावासिसिद्धये प्रकरणमारभमाणः समाप्तिप्रचयगमनादिफलकशिष्टाचारपरिप्राप्तेष्टदेवतानमस्कारलक्षणमङ्गलाचरणस्यावश्यकर्तव्यतां प्रदर्शयँल्लक्षणयानुबन्धचतुष्टयं निरूपयन् परमात्मानं नमस्कुरुतेऽखण्डमित्यादिना । अभीष्टस्य निःश्रेयसस्य सिद्धये प्राप्त्यर्थम् । आत्मानमाश्रये । एकत्वेन प्रतिपद्य इत्यर्थः । नन्वविषयस्यात्मनः कथं प्रतिपत्तिरित्याशङ्क्याह अखिलाधारमिति । अखिलस्य चराचरात्मकप्रपञ्चस्य विवर्ताधिष्ठानत्वेन कारणत्वाक्रान्तं ब्रह्मैव प्रतिपद्ये न तु शुद्धमित्यर्थः । नन्वेवं च सति प्रतिपत्तिविषयत्वेन दृश्यत्वापत्तिमाशङ्क्याह

1. See Notes on this verse.

१. For this simile see *Bhāmātī* 1. 1. 4 (p. 95 Bib. Ind.).

अर्थतोऽप्यद्वयानन्दानतीतद्वैतमानतः ।

गुरुनाराध्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥ २ ॥

वेदान्तो नामोपनिषत्प्रमाणं तदुपकारीणि शारीरकसूत्रा-

अनाज्ञानसगोचरमिति । “यतो वाचो निवर्तेन्त” इत्यादिश्रुतिभिरविषयस्वप्र-
तिपादनात् । प्रतिपत्तिविषयत्वं कारणत्वोपलक्षितप्रत्यक्षविषयत्वेनौपचारिकमिति
भावः । नन्वेवमपि कारणत्वे गृहिण्यण्डवदनित्यत्वशङ्कामपहरन्नाह सदिति । नादा-
भाषोपलक्षितस्वरूपं “सदेव सौम्य” इत्यादिश्रुतेः । ननु तथापि जडत्वापत्ति-
माशङ्क्याह चिदिति । स्वप्रकाशचैतन्यस्वरूपमिति यावत् । ननु तथाप्यगुरुषा-
र्भत्वात्किमित्याश्रयणीयमित्यत आह आनन्दमिति । परमानन्दस्वरूपमित्यर्थः ।
ननु “भक्षितेऽपि लशुने न शान्तो व्याधिः” इति न्यायेन प्रपञ्चस्याधिष्ठा-
नव्यतिरिक्ततया प्रतीयमानत्वात्कथमद्वैतसिद्धिरित्याशङ्कां तृणीकुर्वन्नाह अख-
ण्डमिति । सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमित्यर्थः । अत्र सच्चिदानन्दमिति
प्रयोजनमखण्डमिति विषयः शास्त्रविषययोः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः सन्नन्ध-
स्तत्कामोऽधिकारीत्यनुबन्धचतुष्टयमर्थादुक्तं भवति ॥ १ ॥

किञ्च “यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता
ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मन” इत्यादिश्रुत्या गुरुनमस्कारस्यापि शास्त्राङ्गत्व-
प्रतिपादनात्तन्मस्कारोऽपि पृथक्त्वेन कार्य इति तन्नतिपूर्वकमभिधेयग्रन्थं
प्रतिजानीते अर्थतोऽपीति । अपिशब्देन न केवलं शब्दतो डित्थादिव-
त्संज्ञामात्रं व्यवस्थितमपित्वर्थतः शब्दतश्चेति । अद्वयानन्दान् गुरुना-
राध्य वेदान्तसारं यथामति वक्ष्ये इत्यन्वयः । अद्वयाश्च ते आनन्दाश्चा-
द्वयानन्दास्तानद्वयानन्दान् । तत्र हेतुमाह अतीतद्वैतमानत इति । अतीतं
गतं द्वैतमानं यतस्तस्मादतीतद्वैतमानतः । निरस्तसमस्तभेदज्ञानत्वादित्यर्थः ।
तान् गुरुनाराध्य कायवाङ्मानोभिर्नमस्कारगोचरीकृत्य । वेदान्तसारं वेदा-
न्तानामुपनिषद्वाक्यजातानां मध्ये यत्सारं सिद्धान्तरहस्यं यस्मिन् ज्ञाते पुन-
र्ज्ञातव्यं नावशिष्यते तं वेदान्तसारं यथामति बुद्धिमनतिक्रम्य वक्ष्ये प्रति-
पादयिष्ये इत्यर्थः ॥ २ ॥

इदानीं सर्वस्यापि वस्तुविचारोद्देशपूर्वकत्वात्प्रतिज्ञातं वेदान्तं नामतो
निर्दिशति वेदान्तो नामेति । उपनिषद् एव प्रमाणमुपनिषत्प्रमाणम् ।
उपनिषदो यत्र प्रमाणमिति वा । तदुपकारीणि वेदान्तवाक्यसङ्ग्राहकाणि